

РЕШЕНИЕ

№ 2037

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Калин Куманов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **761** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 1346 от 15.12.2021 г., постановено по НАХД № 13628/2021 г., Софийският районен съд е отменил Наказателно постановление /НП/ № Р-10-709/09.09.2021 г., издадено Зам.-председателя на КФН, с което на ЗД [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение по чл.108, ал.1 от Кодекса за застраховането, е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2 във вр.с ал.1, т.2 от КЗ и § 1, т.51 от ДР на КЗ.

Недоволен от така постановеното решение е останал наказващият орган, който с касационна жалба, подадена в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН, чрез пълномощника си юк.С., обжалва същото. Наведеното в жалбата касационно основание е нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът оспорва извода на СРС за неправилна квалификация на нарушението, като настоява, че същото е извършено в условията на повторност, но в АУАН това обстоятелство не е следвало да се посочва нормата на закона, отнасяща се до повторност. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да върне делото за ново разглеждане в СРС. В с.з. касационният жалбоподател чрез пълномощника си юк.Л. оспорва жалбата и моли след отмяната на касираното

решение далото да се върне за ново разглеждане в СРС, а при условията на алтернативност спорът да се реши по същество с потвърждаване на обжалваното НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация - ЗД [фирма], в с.з. касационният жалбоподател не изпраща представител

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за основателна.

Административен съд-София град, като провери правилността и обосноваването на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срок от надлежно упълномощен юрисконсулт срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, а по същество е основателна досежно алтернативното искане, като съображенията за това са следните.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

СРС е бил сезиран с жалба срещу НП № Р-10-709/09.09.2021 г. на КФН. Същото е издадено въз основа на АУАН № Р-06-684/21.07.2021 г., съставен от ст.експерт в дирекция "Застрахователен надзор" на КФН. Обективирани в акта констатации се свеждат до това, че ЗД [фирма] не е изпълнило задължението си по чл.108, ал.1 от КЗ, в срок 15 работни дни от представянето на всички доказателства във връзка с щетата по претенция № [ЕГН]/26.02.2021 г., да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащането.

Установено е, че Н. Н. в качеството му на застраховано лице е сезирал КФН с жалба на 07.06.2021 г. по повод заявена претенция № 2110005780/26.02.2021 г. пред [фирма] в резултат на настъпило застрахователно събитие във връзка със сключена застраховка "Гражданска отговорност" в [фирма]. Претенцията е заведена на 26.02.2021 г., като по нея последно са извършени действия – допълнителен оглед, на 04.03.2021 г.

В законоустановения 15-дневен срок няма отговор или плащане, а такова е извършено едва на 15.06.2021 г. Във връзка с постъпилата жалба КФН е изисквала от застрахователя документи и информация по случая и застрахователят е представил такива.

Процесната имуществена санкция е наложена при тази фактическа и правна обстановка, която е възприета в пълнота и възпроизведена в спорното НП, като имуществената санкция за процесното нарушение е наложена на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2 във вр.с ал.1, т.2 от КЗ и § 1, т.51 от ДР на КЗ.

С решението по делото СРС е отменил наказателното постановление, като е приел, че нарушението е немаловажно, претендираната от жалбоподателя правна квалификация по чл.496 КЗ е неприложима, но при съставянето на АУАН е допуснато съществено нарушение на административнопроцесуалните правила. За такова Съдът е намерил непосочването в АУАН на законната норма, отнасяща се до повторност.

Административен съд-София град намира, че касираното решение е неправилно.

От събраните от районния съд доказателства, обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение, се налага безспорният извод, че санкционираното застрахователно дружество е извършило вмененото му с АУАН и НП нарушение по чл.108, ал.1 от КЗ, за което му е наложена имуществена санкция в размер, близък до

минималния за хипотезата на повторност. СРС е извършил правилна преценка на всички събрани доказателства по делото в тяхната съвкупност, и в резултат на това правилно е обосновал несъмнен извод за действително извършено нарушение. Въпреки това районният съд е постановил неправилна отмяна на постановлението.

Несподелим е правният извод за дължимо от актосъставителя посочване нормата на закона, отнасяща се до повторност. Следва да се има предвид, че повторността е категория, относима при определяне на размера на наказанието и подлежи на установяване и преценка от органа, компетентен да наложи наказанието в издаденото от него наказателното постановление, а не от органа, който установява нарушението и съставя АУАН. Ето защо не е било необходимо в АУАН да се сочи дали нарушението е за първи път или е повторно. Освен това сред законоустановените реквизити по ЗАНН не присъства информация за поредността на деянието.

Налице е правилна квалификация на деянието. Именно нормата на чл.108, ал.1 от КЗ съдържа нарушеното от касатора правило за поведение. Нормата на чл.496, макар и специална по отношение на общата разпоредба на чл.108, ал.1 от кодекса, не е следвало да бъде посочвана в НП, доколкото не урежда по друг начин обществените отношения около разглежданото нарушение.

Застрахователното дружество не изпълнило задължението си да се произнесе в законовия срок по предявената застрахователна претенция. След като в законовия срок не е последвало произнасяне по някой от изрично посочените начини, вкл. чрез мотивиран отказ, застрахователят е нарушил законовия текст. Представянето на изискуемите съгласно договора и Общите условия документи поражда задължение за произнасяне, а не за уважаване на предявената претенция. В случая е установено по безспорен начин неизпълнение на задължението за произнасяне по претенцията за обезщетение на щети. Независимо че в административнонаказателния процес доказателствената тежест за установяване на нарушението е на АНО, в случая нарушението е извършено чрез бездействие – липса на дължимо по закон поведение. От една страна отрицателните факти не подлежат на доказване, а от друга - застрахователят черпи благоприятни за себе си правни последици от доказването на даден в срок отговор. Нарушението, изразяващо се в непроизнасяне в срок, е от формално естество, а жалбоподателят и настоящ ответник по касация не е ангажирал доказателства за противното.

Датата на нарушението е точно определена като производна на датата, на която за последен път застрахованото лице е представило относими към претенцията му документи. Следва да се има предвид, че доколкото нарушението е извършено чрез бездействие, то продължава непрекъснато във времето докато бъде преустановено.

В случая следва да се съобрази обективният и безвиновен характер на отговорността по чл.83 ЗАНН, ангажирана срещу юридическите лица и едноличните търговци, при която отговорност е без значение субективното отношение на дееца към нарушението. Законосъобразни са и се споделят от касационния съд и изводите за немаловажност на нарушението. Хипотезата на "маловажен случай" по смисъла на чл.28 ЗАНН е изключена от публично-правното естество на неизпълненото задължение. В конкретния случай деянието е застрашило обществените отношения - предмет на защита, с висока интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Застрахователното дружество е бездействало в продължителен период от време след изтичане на законовия срок. Наред с това касаторът е юридическо лице-търговец по Търговския закон, т.е. субект, който по занятие извършва търговска

дейност (чл.1, ал.1 ТЗ). След като се занимава професионално със застрахователна дейност, се очаква същият да е запознат с нормативната уредба, касаеща дейността, и стриктно да я спазва.

Ето защо следва да бъде прието, че отговорността на застрахователното длужество е ангажирана законосъобразно.

Като е достигнал до друг извод и е отменит обжалваното постановление, първоинстанционният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено и вместо него да се постанови съдебен акт по същество, с което да се потвърди Наказателно постановление № Р-10-709/09.09.2021 г. на КФН.

С оглед изхода на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и в негова полза следва да се присъди поисканото от ответника юрисконсултско възнаграждение. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна (безвиновна), защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия. Отговорността за разноски в съдебното производство по обжалване на НП е уредено в чл.63, ал.5 ЗАНН. Тази норма е изменена, като е създадена нова ал.3 (ДВ, бр.94 от 2019 г. - 29.11.2019 г.), сочеща, че в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Разпоредбата на чл.63, ал.5 ЗАНН (ДВ, бр.94 от 2019 г. - 29.11.2019 г.) предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. В чл.37, ал.1 ЗПП е визирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, който сочи, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лв. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, в което е взела участие юк.Л.. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност, доколкото подобни дела със същите страни, на същото основание има заведени преди това много в АССГ, делото не предполага полагане на специални усилия от страна на процесуалния представител за запознаване със същото и за изразяване на становище по него. При това положение полагашото се възнаграждение на КФН следва да бъде определено в размер на 80 лв. за касационното производство - този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ. С оглед отмяната на съдебното решение, на същото основание и в същия размер следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в полза на КФН и за производството пред СРС.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1, изр.второ и чл.63, ал.3 и ал.5 от ЗАНН във вр.с чл.37 от ЗПП и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 1346 от 15.12.2021 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 13628/2021 г., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-709/09.09.2021 г., издадено Зам.-председателя на КФН, с което на ЗД [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение по чл.108, ал.1 от Кодекса за застраховането, е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2 във вр.с ал.1, т.2 от КЗ и § 1, т.51 от ДР на КЗ.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], да заплати на Комисията за финансов надзор, [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева) за производството пред Софийския районен съд по НАХД № 13628/2021 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], да заплати на Комисията за финансов надзор, [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева) за производството пред Административен съд-София град по КНАХД № 761/2022 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.